

NOTAT

Finanstilsynet

12. april 2013

Redegørelse vedr. forløbet i Fionia Bank A/S

Sammenfatning

Fionia Bank A/S (Fionia Bank) var en mellemstor regionalbank med hovedsæde på Fyn. Banken drev som udgangspunkt traditionel bankvirksomhed men fra 2003 med stigende fokus på finansiering af ejendomsudvikling og pantebrevsporteføljer.

Den kraftige opbremsning af ejendomsmarkedet fra 2007 og frem kunne banken ikke stå imod. Banken var som følge af en svag kreditstyring i både bevillings- og håndteringsfasen samt store eksponeringer inden for ejendomsudvikling og pantebreve meget udsat over for et sådant skift i konjunkturerne.

Bankens betydelige ejendomseksponering var en af årsagerne til, at Finanstilsynet i efteråret 2008 påbegyndte en undersøgelse af banken.

Finanstilsynet konstaterede ved undersøgelsen adskillige mangler i styringen af banken. Bl.a. kan nævnes, at banken ikke havde foretaget de nødvendige kontroller og overvågning, kreditpolitikken ikke havde været overholdt, og at engagementerne ikke var konsoliderede efter reglerne.

Finanstilsynet konstaterede endvidere, at banken manglede overblik over de større engagementer, herunder kundernes engagementer i andre pengeinstitutter. Banken benyttede sig desuden i utilstrækkeligt omfang af sikkerheder og kautioner, og engagementerne var præget af ejendomsengagementer, herunder usolgte og igangværende projekter. Finanstilsynet konstaterede endvidere, at banken manglede overblik over boniteten og værdierne bag pantebrevsengagementerne.

Undersøgelsen viste behov for betydelige nedskrivninger og solvensreservationer. Banken var i udgangspunktet ikke enig i Finanstilsynets vurderinger af risiciene. Finanstilsynet sendte på den baggrund et udkast til afgørelse om fastsættelse af solvenskrav til banken den 14. januar 2009.

Sagen nåede ikke at blive forelagt Det Finansielle Virksomhedsråd, da bankens direktion og bestyrelse den 22. februar 2009 erkendte, at banken ikke opfyldte solvensbehovet. Bankens aktiver og passiver – bortset fra egenkapital og efterstillet kapital – blev overdraget til et nyt datterselskab, som Finansiell Stabilitet indskød kapital i mod at få pant i aktierne i selskabet med tilhørende stemmeret. Bankens almindelige kreditorer og indlånere led som følge af den generelle statsgaranti på tidspunktet ikke tab. Banken havde forud for dette forsøgt at finde private løsninger på bankens problemer, hvilket ikke havde været muligt.

Finanstilsynet har i forbindelse med sammenbruddet i Fionia Bank vurderet, om der er grundlag for at politianmelde ledelsen. Finanstilsynet har i den forbindelse konstateret, at der var en høj grad af risikovillighed og væsentlige mangler i organiseringen af instituttet, dets kreditstyring og opgørelse af engagementer. Finanstilsynet vurderer imidlertid på grundlag af erfaringerne fra andre sager, at der samlet set ikke er grundlag for en politianmeldelse.

1. Redegørelsens formål og retlige grundlag

Nedenstående redegørelse udarbejdes og offentliggøres i henhold til § 352 a, i lov om finansiel virksomhed:

§ 352a

I tilfælde, hvor en finansiel virksomhed er erklæret konkurs, størstedelen af den finansielle virksomheds drift er ophørt eller overdraget, eller hvor et forsikringsselskabs forsikringsbestand er taget under administration, udarbejder Finanstilsynet en redegørelse for årsagerne hertil, hvis et af nedenævnte forhold er indtruffet i forbindelse med eller i en kortere periode forud for virksomhedens konkurs m.v.:

- 1) *Finansiell Stabilitet A/S har medvirket ved overdragelsen af virksomheden, jf. §§ 7 eller 8 i lov om finansiel stabilitet, eller staten har lidt tab på en individuel statsgaranti i medfør af § 16 a i lov om finansiel stabilitet.*
- 2) *Staten har lidt tab på kapital indskudt i virksomheden i medfør af lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter eller på ejerbeviser, som staten har erhvervet som led i konverteringen af sådan kapital.*
- 3) *Staten i øvrigt har ydet garanti eller stillet midler til rådighed for virksomheden, dens kreditorer eller en erhverver af hele eller dele af virksomheden.*

Stk. 2. Finanstilsynet skal offentliggøre redegørelsen efter stk. 1. I forbindelse med offentliggørelsen finder § 354 ikke anvendelse, medmindre oplysningerne vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde den pågældende finansielle virksomhed.

Stk. 3. Redegørelsen efter stk. 1 skal beskrive Finanstilsynets rolle under forløbet op til konkursen m.v.

Stk. 4. Finanstilsynets pligt til at udarbejde en redegørelse efter stk. 1 omfatter også de finansielle virksomheder, som opfyldte bestemmelsens krav efter den 1. marts 2009.

Formålet med nedenstående redegørelse er at sikre offentlighed om baggrunden for det økonomiske sammenbrud i den daværende Fionia Bank samt Finanstilsynets rolle i forløbet op til sammenbruddet.

Redegørelsen beskriver Finanstilsynets tilsyn med Fionia Bank fra 2006 og frem til 22. januar 2009, hvor banken overdragede aktiver og passiver til et nyt datterselskab, og aktierne i datterselskabet blev pantsat til og stemmeretten overdraget til Finansiell Stabilitet.

Redegørelsen beskriver nærmere:

- Finanstilsynets advarsel af 3. februar 2006 mod en mulig prisboble på ejendomsmarkedet
- Ordinær undersøgelse af banken i 2006
- Undersøgelse af bankens gruppevise nedskrivninger
- Undersøgelse af udlånsvækst, markedsrisiko og likviditet 2007
- Pantebrevsundersøgelse i november 2007
- Finanstilsynets ejendomsundersøgelse i 2008
- Finanstilsynets ekstraordinære undersøgelse i 2008
- Revisionsprotokollater
- Konklusioner fra den af bestyrelsen i Nova Bank A/S bestilte advokatundersøgelse af forholdene i Fionia Bank.

Redegørelsen indeholder ikke en fuldstændig gennemgang af alle Finanstilsynets sager vedrørende Fionia Bank. Sager, som er fundet at være uden betydning for bankens økonomiske sammenbrud og Finanstilsynets varetagelse af tilsynet i forhold til banken i den forbindelse, er udeladt.

Finanstilsynet er sædvanligvis afskåret fra at give fortrolige oplysninger om de enkelte pengeinstitutter som følge af Finanstilsynets lovbestemte, skærpede tavshedspligt, jf. lov om finansiell virksomhed § 354. Loven giver i § 352 a, stk. 1 og 2, imidlertid mulighed for at videregive oplysninger under følgende forudsætninger:

- Finansiell Stabilitet A/S har medvirket ved overdragelsen af virksomheden, jf. §§ 7 eller 8 i lov om finansiell stabilitet, eller staten har lidt tab på en individuel statsgaranti i medfør af § 16 a i lov om finansiell stabilitet.
- Staten har lidt tab på kapital indskudt i virksomheden i medfør af lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter eller på ejerbeviser, som staten har erhvervet som led i konverteringen af sådan kapital.

- Staten har i øvrigt ydet garanti eller stillet midler til rådighed for virksomheden, dens kreditorer eller en erhverver af hele eller dele af virksomheden.
- Oplysningerne ikke vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde den pågældende finansielle virksomhed.

§ 352 a finder anvendelse i relation til Fionia Bank, da Finansiell Stabilitet A/S har medvirket ved overdragelsen af Fionia Banks virksomhed til en ny bank, Fionia Holding A/S i medfør af § 7 i lov om finansiell stabilitet. Dette er sket i henhold til den mellem Finansiell Stabilitet A/S og Fionia Bank indgåede rammeaftale af 22. februar 2009. Samme dag indgav Fionia Bank en erklæring til Finanstilsynet i henhold til § 75, i lov om finansiell virksomhed, hvori banken meddelte, at den ikke længere opfyldte solvensbehovet i lov om finansiell virksomhed § 124, stk. 4.

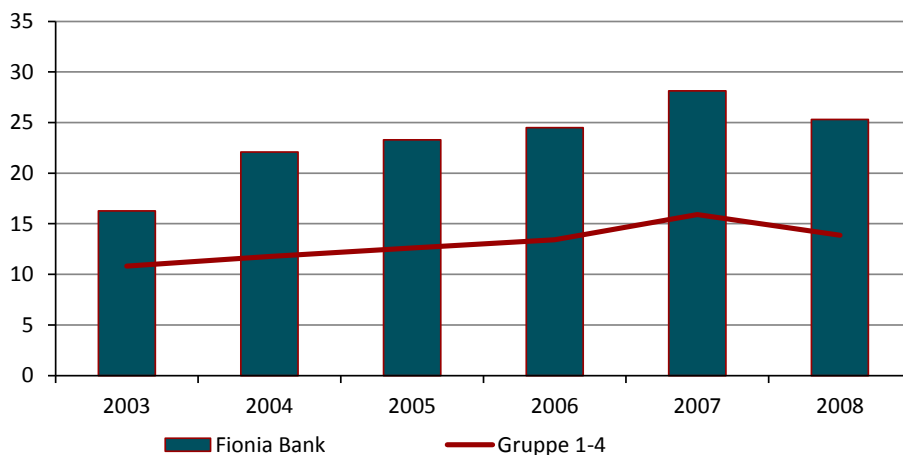
Fionia Banks manglende opfyldelse af bankens solvensbehov var både forårsaget af omstændigheder, som vedrørte bankens interne forhold, samt eksterne omstændigheder vedrørende den generelle økonomiske udvikling i Danmark på daværende tidspunkt.

2. Årsagerne til Fionia Banks sammenbrud

2.1. Bankens risikoprofil

Fionia Bank var en regionalt baseret bank med primært virke på Fyn og i Trekantsområdet.

Banken havde fra maj 2006 til efteråret 2008 en samlet udlånsvækst på 45 pct., mens indlån i samme periode var øget med 13 pct. En betydelig udlånsvækst var ikke atypisk for pengeinstitutter i denne tid. Imidlertid konstaterede Finanstilsynet ved undersøgelse af banken i efteråret 2008, at en stor del af bankens udlånsvækst var opnået ved, at banken havde påtaget sig mange komplekse ejendomsengagementer med storentreprenører og ejendomsdevelopere samt påtaget sig mange engagementer uden for bankens primære virkeområde. Bankens finansierede endvidere en del pantebrevsporteføljer. Bankens forsøgte at reducere bankens ejendomsengagementer, blandt andet ved en fokusering på kreditbehandlingen af disse engagementer. Bankens formåede at reducere ejendomsseksponeringen i 2008, men altså ikke i en grad, som kunne redde banken.

Figur 1. Ejendomseksponering Fionia Bank og sektoren, pct.

Anm.: 2005 er beregnet ved ekstrapolation.

En del af bankens ejendomsrelaterede engagementer tilhørte således den mere spekulative del af ejendomssektoren, hvor en del af kunderne allerede var kendt af Finanstilsynet som kunder i andre pengeinstitutter. En efterfølgende undersøgelse af indberetninger af de 10 største nedskrivningsengagementer til Finanstilsynet i henholdsvis 2008 og 2009 viste, at der på Fionia Banks indberetning var 50 pct. "negativt kendte" navne. "Negativt kendte" refererer til en række debitorer inden for ejendomsudvikling og pantebrevsaktiviteter mv., der har påført danske pengeinstitutter store tab.

Fionia Banks høje eksponering mod ejendomssektoren medførte, at banken havde en særlig høj risiko for at lide betydelige tab på sine ejendomsrelaterede udlån.

I takt med forværringen på ejendomsmarkedet, forringedes disse kunders økonomiske styrke kraftigt i løbet af 2008, hvilket i sidste ende medførte, at en stor del af disse kunder gik konkurs. Udviklingen medførte store tab for banken. Dette skyldtes hovedsageligt en kombination af, at bankens pant i fast ejendom forringedes kraftigt i takt med de faldende priser på ejendomsmarkedet, og at låntagernes økonomiske styrke og likviditet forringedes kraftigt.

2.2. Bankens ledelse og kreditkultur

Ved Finanstilsynets gennemgang af bankens engagementer i forbindelse med undersøgelsen 2008 stod det klart, at banken havde drevet en lempelig udlånspolitik ved at slække på kravene til kreditvurderingen af engagementerne. Boniteten i engagementerne gennemgået på undersøgelsen var i høj grad præget af dette.

En stor del af engagementerne, der var kommet til banken i denne periode, var store ejendomsengagementer, som for en stor andels vedkommende

var meget komplekse og var beliggende uden for bankens primære virkeområde. Dette medførte blandt andet, at banken eller dens ledelse hverken var i besiddelse af den branchemæssige eller geografiske ekspertise til at kunne foretage en kreditvurdering af disse engagementer på betryggende vis.

Undersøgelsen viste også, at banken ikke havde foretaget den nødvendige overvågning og kreditstyring af engagementerne samt kontroller heraf. Det blev fx accepteret, at kunder, der havde belånt pantebrevsporteføljer i banken, kunne skifte ud i de pantebreve, der lå til sikkerhed for bankens udlån, uden at banken kontrollerede, om bankens stilling dermed blev forringet. Tilsvarende kunne bevilgede lån benyttes til andre formål, end de var bevilget til, uden at banken greb ind.

Ligeledes manglede oplysninger på engagementerne i form af formueopgørelser, regnskaber m.v., og banken havde kun i ringe grad taget sikkerheder og kautioner. Den løbende kontrol af engagementerne var desuden mangelfuld. Boniteten i en række engagementer var således dårligere som følge heraf.

Det kunne desuden ved undersøgelsen konstateres, at banken ikke havde overholdt sin kreditpolitik på flere områder. Det fremgik af bankens kreditpolitik, at det primære forretningsområde var Fyn og Trekantsområdet, men banken havde en del engagementer uden for disse områder. Det fremgik derudover af kreditpolitikken, at banken ikke ønskede at finansiere udvikling af ejendomsprojekter uden let omsættelige sikkerheder, men banken havde en del engagementer i dette segment, og banken havde ikke krævet sikkerheder eller kautioner. Banken havde desuden en række store engagementer, til trods for at banken ifølge sin kreditpolitik ikke ønskede at have engagementer større end 10 pct. af basiskapitalen.

På en række engagementer kunne Finanstilsynet desuden konstatere, at banken ikke havde taget højde for sammenhænge mellem engagementerne. Banken havde således en række engagementer, hvor der var både økonomisk sammenhæng samt ejer- og ledelsessammenfald, hvormed disse engagementer ifølge reglerne skal ses som ét engagement. Dette medførte, at banken havde flere store engagementer end først ventet. Bestyrelsen har således ikke været informeret om bankens reelle eksponering mod store engagementer.

På undersøgelsen blev det oplyst, at der var visse kunder, som i banken blev anset for gode kunder, og bankens medarbejdere havde fået besked på ikke at bruge så meget tid på at undersøge disse kunders forhold. Dette medførte, at der manglede en række økonomiske oplysninger om disse kunder. Banken havde således ikke overblik over, hvilken risiko disse kunder reelt var forbundet med.

De betydelige styringsmæssige mangler og det manglende overblik over bankens reelle risiko vurderes at være væsentlige årsager til, at banken blev hårdt ramt af den finansielle krise og krisen i ejendomssektoren.

3. Finanstilsynets tilsyn med Fionia Bank

3.1. Finanstilsynets advarsel om en mulig prisboble på ejendomsmarkedet 2006

Finanstilsynet sendte den 3. februar 2006 et brev til alle danske pengeinstitutter, heriblandt til bestyrelsen og direktionen for Fionia Bank, hvori Finanstilsynet gjorde opmærksom på de betydelige prisstigninger, som prægede ejendomsmarkedet på daværende tidspunkt, hvilket gav anledning til bekymringer for, at der muligvis var tale om en spekulationsdrevet prisboble på dette marked.

Endvidere bemærkede Finanstilsynet, at danske pengeinstitutter samtidig gennem en betydelig vækst i udlån og garantistillelse ved finansiering af fast ejendom havde påtaget sig en større risikokoncentration på fast ejendom end tidligere.

Finanstilsynet gjorde derfor opmærksom på, at institutternes bestyrelse og direktion i deres risikovurdering ikke længere kunne se bort fra den mulighed, at der kunne være tale om en prisboble, og at der på et tidspunkt kunne ske et prisfald.

I den forbindelse henviste Finanstilsynet til bestemmelsen i § 124, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, som trådte i kraft pr. 1. januar 2005, om, at bestyrelse og direktion på baggrund af instituttets risikoprofil skal opgøre instituttets individuelle solvensbehov.

Finanstilsynet havde således i februar 2006 advaret danske pengeinstitutter, herunder Fionia Bank, om de potentielle risici, der var forbundet med en høj eksponering mod fast ejendom.

3.2. Ordinær undersøgelse i 2006

Finanstilsynet gennemførte 19. april – 4. maj 2006 en ordinær undersøgelse af Fionia Bank, hvor bankens væsentligste risikoområder blev gennemgået. Finanstilsynet afsluttede undersøgelsen med afsluttende rapport dateret 19. juni 2006.

Finanstilsynet påtalte ved undersøgelsen, at bankens kreditpolitik for bygge-lån ikke i tilstrækkelig grad tog højde for risikoen i ejendomsprojekter. Finanstilsynet påtalte endvidere, at politikken ikke tog højde for risici i projekter, som ikke på forhånd var solgt til en slutkøber, hvilket øger risikoen på engagementet. Finanstilsynet kommenterede desuden, at kreditpolitikken

ikke indeholdte samlede grænser for projektf finansiering, herunder andelen af projekter, som ikke på forhånd var solgt til en slutkøber.

Ved undersøgelsen blev der givet i alt 19 påbud. De væsentligste påbud vedr. kreditområdet og solvensopgørelsen var følgende:

- Banken havde undladt at medregne kapitalandele i 2 pengeinstitutter i kapitalopgørelsen, hvorfor fradragene i Fionia Banks kapitalopgørelse var opgjort for lavt. Ligeledes havde banken lavet fejl i vægtningen af bankens vægtede poster. Banken blev påbudt at udarbejde en ny solvensopgørelse. Banken blev endvidere påbudt at udarbejde en forretningsgang for solvensopgørelsen.
- Finanstilsynet fandt, at forretningsgangene for bankens processer varierede meget, og ikke altid indeholdte de nødvendige elementer. Banken blev derfor bedt om at indføre en "master" for forretningsgange samt at ajourføre bankens forretningsgange, herunder på kreditområdet.
- Finanstilsynet konstaterede, at bankens opgørelse af solvensbehovet var utilstrækkelig. Banken havde pr. 31. marts 2006 opgjort sit individuelle solvensbehov til 8 pct. Banken havde taget udgangspunkt i et solvensbehov på 8 pct. og forholdt sig til alle de faktorer, som fulgte af Finanstilsynets daværende vejledning "Opgørelse af solvensbehov. Vejledende retningslinjer i henhold til § 124, stk. 3 og § 125, stk. 5 i lov om finansiel virksomhed". Banken havde herunder taget stilling til, om de enkelte faktorer gav anledning til tillæg eller fradrag i solvensbehovet, uden dog at foretage egentlige beregninger over størrelsen af disse. Finanstilsynet gav på den baggrund banken et påbud om at indsende en ny opgørelse af solvensbehovet pr. medio juni 2006.
- Banken havde ikke en forretningsgang for opgørelsen af store engagementer, og banken blev påbudt at udarbejde en sådan forretningsgang. En korrekt opgørelse af store engagementer er væsentlig for et pengeinstitut ifm. styring og overvågning af kreditrisiciene.

Banken blev bedt om generelt at ajourføre bankens forretningsgange, herunder på kreditområdet.

Banken fik endvidere risikoplysninger i forbindelse med bankens opgørelse af bankens renterisiko og i forhold til it-sikkerhedspolitikken. Finanstilsynet bemærkede endvidere over for banken, at bestyrelsens instruksgrænse 20 mio. kr., som angiver grænsen for, hvor meget direktionen kan bevilge på egen hånd, var lav. Bestyrelsen skulle også sikre, at bestyrelsens overordnede opgaver fik tilstrækkelig opmærksomhed.

Finanstilsynet gennemgik på undersøgelsen af kreditområdet alle engagementer over 50 mio. kr. Derudover blev engagementer mellem 500 t.kr. og 50 mio. kr. gennemgået stikprøvevist. Finanstilsynets stikprøvegennemgang

viste, at engagementernes bonitet var på niveau med sektorens. Dog blev det bemærket, at andelen af svage engagementer syntes at være øget i forhold til forrige undersøgelse. At engagementernes bonitet på daværende tidspunkt var god, trods den store koncentration i ejendomssektoren, skyldtes de daværende gunstige forhold på ejendomsmarkedet, herunder stigningen i ejendomspriserne.

Bonitetsfordeling ved Finanstilsynets kreditgennemgang i 2006:

Karakter	Antal i pct.
3 + 2a (Gode udlån samt udlån med normal risiko)	97
2b (Udlån med nogle eller væsentlige svaghedstegn)	1
1 (Udlån med nedskrivningsbehov)	1
X (Udlån, som var indfriet ved inspektion)	1

Banken sendte 15. august 2006 en revideret solvensopgørelse til Finanstilsynet. Finanstilsynet vurderede opgørelsen for tilstrækkelig, men pointerede i sit svar til banken forhold, som banken burde være opmærksom på, når opgørelsen udarbejdedes.

Intern revision bemærkede i sin opfølgning i årsregnskabsprotokollatet for 2006, at et påbud ikke var rettidigt opfyldt. Påbuddet drejede sig om manglende retningslinjer på it-området vedrørende udvikling og drift af bankens regnearkssystemer. Finanstilsynet kontaktede herefter banken, som redegjorde for forholdet. På baggrund af denne redegørelse anså Finanstilsynet påbuddet som opfyldt. Øvrige påbud var ultimo 2006 enten opfyldt eller fristen for opfyldelse af det enkelte påbud var ikke overskredet.

Af intern revisions årsregnskabsprotokollat for 2006, 2007 og 2008 fremgik det, at arbejdet vedrørende indførelse af master for forretningsgange og ajourføring af bankens forretningsgange var igangsat, men endnu ikke afsluttet. Da fristen var fastsat i forhold til, hvornår denne proces skulle være igangsat, var fristen for påbuddet som sådan ikke overskredet.

3.3. Undersøgelse af bankens model for gruppevise nedskrivninger

I forbindelse med undersøgelsen i 2006 konstaterede Finanstilsynet, at bankens model for gruppevise nedskrivninger af udlån ikke var i overensstemmelse med regnskabsreglerne i de internationale regnskabsstandarder og regnskabsbekendtgørelsen. Denne observation blev genstand for en selvstændig sag.

Bankens modeller for gruppevise nedskrivninger af udlån blev behandlet på møde mellem banken og Finanstilsynet den 31. maj 2006 samt ved efterfølgende korrespondance med banken i form af Finanstilsynets brev af 28. juli 2006 og bankens svarbrev af 9. august 2006.

Sagen blev forelagt Fondsrådet, som fandt, at bankens modeller for gruppevis nedskrivninger anvendt ved udarbejdelse af årsrapporten for 2005 ikke var i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarders regler herom.

Banken fik en påtale herom og blev påbudt fremover at opfylde de pågældende regler.

3.4. Finanstilsynets undersøgelse af udlånsvækst og likviditet i november 2006

En del pengeinstitutter havde i løbet af 2006 en høj udlånsvækst og/eller indlånsunderskud, og Finanstilsynet foretog i november 2006 en undersøgelse af disse pengeinstitutters udlånsvækst, og hvad der lå til grund herfor. Baggrunden herfor var, at en kraftig udlånsvækst erfaringsmæssigt ofte er forbundet med en slækkelse af kreditvurderingen og dermed en forværring af boniteten i udlånsporteføljen, og der er likviditetsrisici forbundet med et indlånsunderskud.

I den forbindelse skrev Finanstilsynet den 19. september 2007 til Fionia Bank, og gjorde direktionen opmærksom på, at banken havde indlånsunderskud målt som udlån i forhold til indlån tillagt udstedte obligationer, efterstillet kapital samt egenkapital, svarende til indlån i forhold til den arbejdende kapital. Finanstilsynet gjorde i samme forbindelse banken opmærksom på, at der var likviditetsrisici forbundet med en høj gearing af den arbejdende kapital.

3.5. Pantebrevsundersøgelsen i november 2007

Fionia Bank finansierede en stor pantebrevsportefølje. Finanstilsynet havde i forbindelse med undersøgelsen i 2006 haft bemærkninger i forhold til overvågningen af værdierne i pantebrevsporteføljen.

Finanstilsynet anmodede 6. november 2007 6 udvalgte banker, heriblandt Fionia Bank, om at redegøre for omfanget af direkte og/eller indirekte eksponeringer i pantebreve.

Endvidere blev institutterne anmodet om en vurdering af, hvorvidt der var pantebreve af betydning erhvervet eller indlagt som sikkerhedsstillelse, der lå ud over en forsigtig opgørelse af pantets værdi, samt hvad tabsrisikoen i givet fald ville være.

I besvarelsen af 19. november konkluderede banken, at en gennemgang af området ikke gav anledning til at vurdere, at der i et omfang af betydning var pantsat pantebreve til sikkerhed for bankens engagementer, hvor pantsætningen lå ud over vurderet markedsværdi af pantet.

Banken redegjorde for, at bankens pantebrevsbeholdning var på 38,2 mio. kr. fordelt på 120 pantebreve, heraf 18 med restancer. Herudover havde

banken udstedt garantier på pantebreve med en restgæld på 35,4 mio. kr., der var kendetegnet ved at være pantebreve med pant i privatboliger uden tab og med få restancer.

Herudover havde banken en indirekte eksponering i pantebreve ved at den havde sikkerhed i 9.481 pantsatte pantebreve til en samlet bogført værdi på 2.670 mio. kr., som var belånt med ca. 2 mia. kr.

Banken redegjorde for opbygningen af risikoprofilen i forbindelse med pantebrevseksponeringerne samt resultatet af en gennemgang af underliggende pantværdier med henblik på risikostyring.

Banken vurderede, at der var enkelte pantebreve, hvor det vurderedes, at prioritetsstillingen gik ud over pantets værdi, med en samlet værdi i størrelsesorden 15 – 20 mio. kr. Banken vurderede ikke at have en umiddelbar risiko for tab pga. den engagementsmæssige sammenhæng.

3.6. Finanstilsynets undersøgelse af institutters ejendomsrelaterede engagementer i sommeren 2008

På baggrund af udviklingen på det danske ejendomsmarked gennemførte Finanstilsynet i løbet af sommeren 2008 en undersøgelse af danske pengeinstitutters eksponering mod ejendomsrelaterede engagementer. Finanstilsynet indkaldte derfor alle pengeinstitutter i gruppe 1 og 2 med væsentlige ejendomsrelaterede engagementer samt udvalgte pengeinstitutter fra gruppe 3, som havde en relativ stor eksponering mod ejendomssektoren. Fionia Bank indgik også i denne undersøgelse.

Den 13. juni 2008 modtog Finanstilsynet materiale vedrørende 25 ejendomsengagementer i Fionia Bank, heraf 15 større end 5 pct. af basiskapitalen. Syv af de 25 engagementer (25 pct.) berørte kunder, der også var kunder i andre af de pengeinstitutter, der deltog i undersøgelsen.

I brev af 25. september 2008 meddelte Finanstilsynet de væsentligste konklusioner fra denne undersøgelse til bestyrelsen og direktionen samt den eksterne revision fra de deltagende pengeinstitutter, herunder Fionia Bank. Fionia Bank var på dette tidspunkt allerede varslet om en kommende inspektion.

Finanstilsynet meddelte i brevet til Fionia Banks ledelse, at banken havde en høj eksponering mod ejendomsrelaterede engagementer både før og efter fradrag af værdien af bankens sikkerheder. Finanstilsynet gjorde endvidere ledelsen opmærksom på, at der er en betydelig risiko forbundet med en høj koncentration i denne krediteksponering. Finanstilsynet anmodede derfor banken om en redegørelse, hvori banken skulle beskrive, hvordan banken fulgte op på engagementerne, sikrede korrekt værdiansættelse af sikkerheder samt hvordan ændringer i risici blev afspejlet i solvensbehovet.

Redegørelsen skulle være Finanstilsynet i hænde senest den 10. oktober 2008.

Endelig oplyste Finanstilsynet, at Finanstilsynet i forbindelse med nylige tilsynsbesøg i andre pengeinstitutter havde konstateret, at institutternes opgørelse af sikkerhedsværdier i flere tilfælde ikke havde afspejlet de ændrede konjunkturer på ejendomsmarkedet.

I sit svar af 9. oktober 2008 oplyste bankens direktion, at banken siden 2007 havde fokuseret kraftigt på nedbringelse af koncentrationsrisici på store engagementer og ejendomsrelaterede engagementer. Banken havde pr. august 2008 etableret en specialistfunktion med 8 medarbejdere, herunder egen advokat, til håndtering af bankens svageste ejendomsengagementer, og der skete en kvartalsvis opfølgning på engagementer større end 2 mio. kr.

Banken havde forøget afkastkravet i beregning af ejendomsværdier. De ajourførte sikkerhedsværdier indregnedes i risikoopgørelsen af engagementerne og dermed i solvensbehovet.

Direktionen oplyste endvidere, at der var stor fokus på solvensbehovet, og at der ved alle svage engagementer blev opgjort en intern risiko, som indgik i solvensbehovet, samt at der i solvensbehovet indgik et tillæg på 200 mio. kr. til dækning af bankens risici i forhold til ejendomsmarkedet.

Banken gjorde dog samtidigt rede for, at bankens engagementer havde udviklet sig i negativ retning siden gennemgangen i maj måned, og flere af kunderne havde meget alvorlige likviditetsproblemer med en stigning i bankens risiko til følge.

På tidspunktet for bankens svarbrev var en ekstraordinær undersøgelse af banken allerede i gang, og bankens oplysninger indgik i undersøgelsen.

3.7. Ekstraordinær undersøgelse 2008

Den 17. september indkaldte Finanstilsynet banken til en ekstraordinær undersøgelse. Baggrunden herfor var bl.a. bankens store eksponering mod ejendomssektoren. Forud for undersøgelsen havde Finanstilsynet i 2007 også modtaget en borgerhenvendelse om, at der var problemer med bankens udlån til pantebreve og ejendomsprojekter, ligesom Finanstilsynet havde noteret revisionens bemærkninger vedrørende bankens pantebrevsfiansiering, jf. afsnit 3.8.2.

3.7.1. Undersøgelsens forløb og konklusioner

På møde i Finanstilsynet den 30. september blev bankens økonomiske og likviditetsmæssige situation drøftet. Ligeledes blev udvalgte engagementer gennemgået, og øvrige risici og samt bankens solvensbehov blev drøftet.

Undersøgelsen fandt sted i oktober og november 2008, og omfattede primært kreditområdet samt opgørelsen af bankens solvensbehov.

På baggrund af den foretagne undersøgelse blev det konstateret, at der var en række alvorlige kreditproblemer i banken, og at bankens solvensbehov oversteg bankens faktiske solvens. Finanstilsynet holdt afsluttende møde med banken den 25. november 2008 med deltagelse af bankens bestyrelse, direktion, interne revision samt eksterne revision. På dette møde meddelte Finanstilsynet sine konklusioner på undersøgelsen.

3.7.2. Kreditgennemgang

Ved undersøgelsen gennemgik Finanstilsynet bankens 101 største engagementer (engagementer over 64 mio. kr.) samt alle engagementer omfattet af § 78, stk. 1 og 4, i lov om finansiel virksomhed (engagementer med direktion og bestyrelse). Derudover gennemgik Finanstilsynet følgende stikprøver:

- 50 engagementer med nedskrivninger
- 50 engagementer med svaghedstegn
- 30 engagementer over 20 mio. kr.

Finanstilsynet gennemgik på undersøgelsen engagementer svarende til 54 pct. af bankens samlede engagementer.

Gennemgangen viste, at antallet af engagementer med svaghedstegn var steget drastisk i forhold til undersøgelsen af banken i maj 2006. Derudover havde banken en del store engagementer samt en meget stor eksponering inden for ejendomsbranchen. En stor del af disse kunder havde meget store økonomiske vanskeligheder på undersøgelsestidspunktet, og en del er efterfølgende gået konkurs.

Bonitetsfordeling ved Finanstilsynets kreditgennemgang i 2008:

Karakter	Antal i pct.
3 + 2a (Gode udlån samt udlån med normal risiko)	45
2b (Udlån med nogle eller væsentlige svaghedstegn)	39
1 (Udlån med nedskrivningsbehov)	17
X (Udlån, som var indfriet ved inspektion)	0

3.7.3. Øvrige observationer

De væsentligste forhold, som gav anledning til påbud var:

- På baggrund af den foretagne undersøgelse fandt Finanstilsynet, at bankens organisation ikke havde været betryggende. Herunder havde banken ikke foretaget de nødvendige kontroller og overvågning.

Et pengeinstitut skal overvåge engagementer samt kontrollere, at kreditpolitik og forretningsgange er overholdt, og at dokumenthåndteringen er betryggende. Mangler denne kontrol, vil afvigelser kunne overses af direktion og bestyrelsen.

- Kreditpolitikken havde ikke været overholdt. Af bankens kreditpolitik fremgik det, at det primære forretningsområde er Fyn og trekantsområdet, mens banken alligevel havde en del engagementer uden for disse områder, herunder København. Det fremgik endvidere, at banken ikke ville finansiere developere uden let omsættelige sikkerheder, men banken finansierede en del projekter i dette segment uden brug af sikkerheder eller kautioner. Det fremgik ligeledes, at banken ikke ønsker engagementer større end 10 pct. af basiskapitalen, hvilket alligevel skete.
- Banken havde ikke taget højde for § 145 sammenhæng i alle sammenhørende engagementer. Pengeinstitutter skal se engagementer som indbyrdes forbundne, hvis de udgør en samlet risiko, enten fordi den ene udøver kontrol og over den anden, eller der pga. økonomiske sammenhænge mellem parterne er risiko for, at hvis den ene kommer i økonomiske vanskeligheder, vil den anden også komme i økonomiske vanskeligheder. Banken havde i en del tilfælde ikke konsolideret engagementerne korrekt, hvilket bevirkede, at engagementerne og risikoen reelt var større end opgjort. Der var tale om store beløb, og i et tilfælde steg engagementsstørrelsen fra 10 pct. af basiskapitalen til 20 pct. af basiskapitalen efter korrekt konsolidering.
- Finanstilsynet konstaterede, at banken ikke havde et tilstrækkeligt overblik over engagementerne, herunder overblik over kunder etableret som store koncerner, da koncerndiagrammer ikke var ajourførte, ligesom banken ikke havde overblik over kundernes engagementer i andre pengeinstitutter.
- På mange af bankens engagementer konstaterede Finanstilsynet, at der var objektiv indikation for værdiforringelse (OIV), og at banken var for sen til at identificere OIV. Banken fik derfor påbud om at foretage vurdering af OIV, og foretage nedskrivningsberegninger, hvis OIV var identificeret. Identificerer et institut for sent OIV, vil regnskabsaflæggelse ikke være korrekt, ligesom at banken styrimæssigt risikerer, at de nødvendige foranstaltninger ved sådanne svage engagementer foretages for sent.

Banken fik herudover følgende risikoplysninger vedrørende kreditområdet:

- Det kunne konstateres, at banken havde mange kunder uden for det primære markedsområde. Når et pengeinstitut udvider til nye geografiske områder eller branchemæssige områder, er der en risiko for, at bestyrelsen og organisationen ikke har det fornødne overblik og indblik i engagementerne. Der er derfor en forøget risiko for tab

ved dette. Bestyrelsen havde endvidere i kreditpolitikken formuleret, at man ikke ønskede en sådan udvikling, hvilket indikerer et yderligere risikoelement.

- Finanstilsynet kunne konstatere, at banken manglede indblik i visse "gode" debitors økonomiske forhold, fx formueforhold, indtægt og rådighedsbeløb, eller manglede indblik i, i hvilke andre sammenhænge kunden hæftede. En række af bankens medarbejdere berettede overfor Finanstilsynet, at de havde fået at vide, at der ikke skulle foretages sådanne undersøgelser af disse kunder. Dermed var der ikke overblik over de risici, som kunne være forbundet med at have et engagement med kunden.
- Banken benyttede i mindre omfang end i sammenlignelige institutter sikkerheder, og på de store engagementer var der i vidt omfang ikke taget kautioner fra debitorerne. I tilfælde af fx et selskabs konkurs ville banken være ringere stillet, end hvis banken kunne gøre krav på værdier, som lå til sikkerheder for engagementet, fx ejendomme, eller krav mod selskabets ejer ved en kaution. Ligeledes konstaterede Finanstilsynet, at der i banken manglede opfølgning på kommanditister, og for så vidt angår private engagementer manglede der generelt angivelse af rådighedsbeløb. Således var bankens oplysninger om debitorernes økonomiske tilstand ikke til stede.

Finanstilsynet konstaterede desuden, at der blandt bankens ejendomsengagementer var mange ikke solgte projektejendomme og en del igangværende projekter, hvilket skaber en forøget risiko. Ligeledes konstaterede Finanstilsynet, at banken manglede overblik over boniteten på pantebreve. Der var en høj andel af restancer på pantebrevene, ligesom der manglede vurderinger på de enkelte pantebreve. Finanstilsynet bemærkede ligeledes, at gode pantebrevsbeholdninger var skiftet ud med dårlige, uden at banken havde sikret sig, at dette ikke forringede bankens sikkerhedsmæssige stilling.

3.7.4. Solvensbehov

På undersøgelsen gennemgik Finanstilsynet bankens solvensbehovsopgørelse. Banken havde på dette tidspunkt opgjort sit individuelle solvensbehov til 7,8 pct. Efter Finanstilsynets opfattelse gav denne solvensbehovsopgørelse ikke et retvisende billede af bankens risikoprofil. Finanstilsynet gav banken et påbud om at foretage en ny indberetning af bankens individuelle solvensbehov.

Den 11. december 2008 indsendte banken den påbudte solvensbehovsopgørelse og solvensopgørelse. Opgørelserne viste en faktisk solvens på 8,3 procent og et opgjort individuelt solvensbehov på 7,5 procent. Solvensbehovet skal være mindst 8 procent, hvilket blev indberettet. Banken oplyste endvidere, at den ikke fandt Finanstilsynets kritik af bankens kreditstyring tilstrækkelig velunderbygget.

Finanstilsynet sendte på den baggrund et udkast til afgørelse om fastsættelse af solvenskrav til banken den 14. januar 2009. I udkastet til afgørelse fremgår et solvenskrav på 11,5 procent, hvilket væsentligt oversteg bankens faktiske solvens på 8,3 procent.

Sagen skulle efter en høring forelægges Det Finansielle Virksomhedsråd til afgørelse. Inden sagen nåede at blive forelagt Det Finansielle Virksomhedsråd, meddelte bankens direktion og bestyrelse den 22. januar 2009 Finanstilsynet, at banken ikke levede op til solvensbehovet, at banken overdrog bankens aktiver og passiver bortset fra egenkapital og efterstillet kapital til et nyt datterselskab, og at aktierne i datterselskabet skulle pantsættes til og stemmeretten overdrages til Finansiell Stabilitet. Banken havde forud forsøgt at finde private løsninger på bankens problemer, hvilket ikke havde været muligt.

3.8. Revisionsprotokollater

Et pengeinstituts eksterne revisorer har ansvaret for revisionen af årsrapporten. Revisionen afsluttes med en påtegning på årsrapporten. Hvis denne er uden forbehold eller supplerende oplysninger, indebærer det, at årsrapporten ifølge revisorerne ikke indeholder væsentlige fejl eller mangler.

Revisorerne rapporterer i revisionsprotokollen til bestyrelsen om den udførte revision, resultatet heraf samt øvrige forhold af interesse for bestyrelsen. I finansielle virksomheder stiller Finanstilsynet en række supplerende krav til indholdet af revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten.

Revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten skal sendes i kopi til Finanstilsynet. Finanstilsynet læser som fast praksis dette med henblik på at opnå en øget viden om pengeinstituttets drift, praksis, kapital m.v. og vurderer på baggrund af protokollatet, om der er områder, der giver grundlag for en tilsynsmæssig reaktion.

I fokus ved denne gennemgang er blandt andet bemærkningsafsnittet, hvor revisionen i henhold til bilag 2 til revisionsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 1304 af 16. december 2008) skal gøre bemærkninger om f.eks. lovovertrædelser og om pålæg fra Finanstilsynet, som virksomheden endnu ikke har efterlevet.

Såfremt Finanstilsynet har bemærkninger eller ønsker forhold fra revisionsprotokollatet nærmere uddybet, vil Finanstilsynet enten skrive til pengeinstituttet eller lade det indgå som en del af en pengeinstitutundersøgelse.

3.8.1. Revisionsprotokollat vedrørende årsregnskabet 2006

Intern revision afgav den 27. februar 2007 protokollat vedrørende årsregnskabet 2006 og intern revision påtegnede regnskabet uden forbehold eller bemærkninger.

For så vidt angår intern revisions bemærkninger i protokollatet vedrørende årsregnskabet for 2006, fremgik det af den opsummering af bemærkninger, som intern revision skulle afgive, at intern revision påpegede adskillige punkter over for bankens bestyrelse i løbet af 2006, men at disse punkter ikke omhandlede bankens evne til fortsat drift (going concern). Blandt andet påpegede intern revision, at kontrolmiljøet omkring gruppevise nedskrivninger ikke var tilstrækkeligt, og at udlånsdokumenthåndteringen ikke var god nok ved flere afdelingsbesøg. Herudover var der bemærkninger vedrørende it-sikkerhed og it-kontroller, visse mangler i forhold til markedsrisikoområdet i relation til § 71, manglende funktionsadskillelse inden for administration af pantebrevsområdet og mindre tilfredsstillende administrative procedurer på økonomiområdet inden for moms, afgifter og lønsumsafgifter.

For så vidt angår intern revisions rapportering på Finanstilsynets rapport af 19. juni 2006 bemærkede intern revision, at et påbud ikke var rettidigt opfyldt. Påbuddet drejede sig om manglende retningslinjer på it-området vedrørende udvikling og drift af bankens regnearkssystemer. Finanstilsynet reagerede på dette, jf. herom ovenfor. Derudover bemærkede intern revision, at påbuddet om indførelse af master og ajourføring af forretningsgange var igangsat, men endnu ikke afsluttet.

Intern revisions gennemgang af bankens 10 største engagementer gav med undtagelse af bankens 10. største engagement ikke anledning til bemærkninger, og revisionen konkluderede på engagementerne, at det var revisionens opfattelse, at der enten ikke hvilede nogen risiko i engagementet, eller at der ved de daværende kapitalforhold (eller overdækninger) ikke var risiko i engagementet. For så vidt angår bankens 10. største engagement bemærkede intern revision, at den foretagne nedskrivning var i overensstemmelse med IFRS-reglerne, men at "såfremt forventninger om fremtidigt overskud og evt. likviditetsprovenu ikke opfyldes, kan yderligere nedskrivning blive aktuelt"¹.

Den eksterne revision bemærkede i sit, relativt kortfattede, protokollat af 15. februar 2007 til årsrapporten for 2006, at der var en række fejl og mangler vedrørende bankens model for gruppevise nedskrivninger. Bemærkningerne relaterede sig blandt andet til fejl i branchekoder samt manglende kontroller. Revisionen bemærkede desuden, at udviklingen i nedskrivningerne i 2006 var påvirket af en negativ udvikling "i nogle få enkeltsager"².

Den eksterne revision havde ikke bemærkninger til udlånsområdet.

¹ Årsregnskabsprotokollatet 2006, side 597.

² Revisionsprotokollat af 15. februar 2007 til årsrapporten 2006, side 139.

3.8.2. Revisionsprotokoller vedrørende årsregnskabet 2007

Intern revision afgav den 26. februar 2008 protokollat vedrørende årsregnskabet 2007 og intern revision påtegnede regnskabet uden forbehold eller bemærkninger.

For så vidt angår intern revisions bemærkninger i protokollatet vedrørende årsregnskabet for 2007 påpegede revisionen adskillige punkter over for bankens bestyrelse i løbet af 2007, men ingen af disse punkter omhandlede bankens evne til fortsat drift (going concern). Revisionen gennemgik bankens indstillinger på signifikante engagementer, samt hvorvidt der forelå objektiv indikation for værdiforringelse. I de tilfælde hvor der forelå objektiv indikation for værdiforringelse, foretog revisionen gennemgang heraf. Denne gennemgang gav ikke anledning til bemærkninger.

I forhold til gruppevise nedskrivninger var revisionen enig i, at der alene skulle være gruppevise nedskrivninger i forhold til ejendomsadministrationsgruppen. Nedskrivningen blev placeret på developerengagementer og androg 31.043 t. kr.

Intern revision gjorde dog opmærksom på, at den samlede risiko inden for pantbrevsfinansieringen var øget, i det der var sket en koncentration af pantbrevsdebitorer og ejendomme, der blev finansieret via pantbreve. Samtidig gjorde revisionen opmærksom på, at de af banken anvendte it-systemer ikke gav mulighed for tværgående opgørelser af risikoen på området, og for en korrekt opgørelse af pantbrevsværdierne hvor ejendommene måles til markedsværdi.

Intern revision sammenfattede på området for gruppevise nedskrivninger, at der var en ikke ubetydelig risiko for objektiv indikation for værdiforringelse for så vidt angår pantbrevsfinansiering i fremtiden "især hvis ejendomsmarkedet fortsatte den stagnerende / vigende tendens, og da der synes at være et vist personsammenfald i debitor- / kreditor kredsen"³. Endvidere bemærkede revisionen, at "segmentvurdering af landbrugssegmentet bygger på kendte jordpriser og de dermed relativt store egenkapitalsopgørelser i engagementerne. Såfremt forudsætninger for værdiansættelsen af jordbrugsarealer fremadrettet ændres i nedadgående retning, vil dette betyde en væsentlig forøgelse af bankens risiko på segmentet"⁴.

Revisionen bemærkede på kreditområdet, at det var mindre tilfredsstillende, at der ikke var udviklet registreringsystemer, der sikrede fuldstændighed i rapporteringer og andre opgørelser, samt at det ikke var tilfredsstillende, at der ikke var udarbejdet forretningsgange på væsentlige områder på kreditområdet.

³ Årsregnskabsprotokollatet 2007, side 629.

⁴ Årsregnskabsprotokollatet 2007, side 629.

Revisionen bemærkede tillige i 2007 som i årene 2004 – 2006, at der fortsat var problemer med udlånsdokumenthåndteringen. Det drejede sig især om dokumentkontrollen, manglende bevillinger eller overholdelse af bevillingsforudsætninger og fejl og mangler i sikkerhedsregistreringer.

Blandt de forhold, som revisionen bemærkede og hvor ændringer endnu ikke var implementeret, var manglende systemer, der løbende skulle sikre identifikation af svage engagementer, interne procedurer, der skulle sikre overholdelse af kreditpolitikkerne, manglende forretningsgang for overvågning af engagementer og at modellen for gruppevise nedskrivninger ikke var færdigudviklet.

Intern revision bemærkede i forhold til Finanstilsynets rapport af 19. juni 2006, at påbuddet om indførelse af master og ajourføring af forretningsgange på kreditområdet var påbegyndt i 2006 som påbudt, men at arbejdet ikke var endeligt færdiggjort. Finanstilsynet noterede sig, at arbejdet var igangsat som påbudt.

I forhold til gennemgangen af de ti største engagementer erklærede revisionen sig enig i målingen heraf samt i ledelsens risikovurdering af engagementerne. For så vidt angår to pantebrevsengagementer tilføjedes dog, at "de belånte pantebrevs bonitet endnu ikke er nærmere belyst. Idet der forudsættes almindelig god bonitet, har vi ingen øvrige kommentarer til bankens risikovurdering, jf. ovenfor, som vi er enige i."⁵

Den eksterne revision bemærkede i sit protokollat af 26. februar 2008 til årsrapporten for 2007, at der knyttede sig en vis usikkerhed til noteoplysningerne om henholdsvis udlån fordelt på sikkerhedsgrad og forretningsmæssige segmenter. Derudover havde den eksterne revision nogle bemærkninger på it-området af mindre væsentlig karakter.

4. Væsentligste konklusioner fra den af Nova Bank A/S bestilte advokatundersøgelse af forholdene i Fiona Bank

Bestyrelsen i Nova Bank A/S, datterbank af Finansiell Stabilitet A/S, iværksatte en advokatundersøgelse, som havde til formål at belyse årsagerne til Fiona Banks økonomiske sammenbrud samt at undersøge mulighederne for at gøre et strafferetligt eller erstatningsretligt ansvar gældende mod bankens tidligere ledelse, revisorer eller andre.

I deres redegørelse nævner advokaterne som hovedårsager til bankens sammenbrud, at banken havde en høj risikoprofil i form af betydelige lån inden for ejendoms- og pantebrevssektoren og med en høj risikokonzentration blandt bankens største kunder. Undersøgelsen lagde også vægt på, at banken havde en svag kreditorganisation og en mangelfuld kreditstyring og kre-

⁵ Årsregnskabsprotokollatet 2007, side 650.

ditsagsbehandling og hæfter sig ved, at opgradering af bankens kreditorganisation fra medio 2007 og frem, således at kontrol og kreditstyring blev styrket, ikke kunne redde de betydelige og risikofyldte udlån.

Undersøgelse fandt ikke grundlag for at rejse erstatningssag mod bankens direktion, revision og/eller de enkelte medlemmer af bankens bestyrelse.

5. Finanstilsynets vurdering af grundlaget for at gøre et strafansvar gældende i anledning af Fionia Banks kollaps

I forbindelse med Finanstilsynets tilsyn med Fionia Bank har det overordnet set kunnet konstateres, at instituttet havde en høj grad af risikovillighed, og at der var væsentlige mangler i organiseringen af instituttet, dets kreditstyring og opgørelse af engagementer. Finanstilsynet har vurderet, om der er grundlag for politianmeldelse af ledelsen som følge heraf.

Finanstilsynet vurderer imidlertid på det foreliggende grundlag og med erfaringen fra andre tidligere anmeldte sager, at der ikke er grundlag for en politianmeldelse af ledelsen for overtrædelse af § 373, stk. 6.